

S y g d o m.

9. *Sygehjælp bør ydes i Tilfælde af Indtægtstab, der skyldes Fraværelse fra Arbejdet paa Grund af en akut Sygdomstilstand eller Tilskadekomst, der kræver lægelig Behandling eller Tilsyn.*

(1) Nødvendigheden af Fraværelse fra Arbejdet skal som Regel bedømmes under Hensyn til den forsikredes tidligere Beskæftigelse, som han kan forventes at genoptage.

(2) Det er ikke nødvendigt at yde Hjælp i de første Par Dage af en Sygdomsperiode, men hvis Sygdommen optræder igen inden for et Par Maaneder, bør der ikke kræves ny Karenstid.

(3) Hjælpen skal helst løbe, indtil Modtageren er i Stand til at genoptage sit Arbejde, afgaar ved Døden eller bliver Invalid. Hvis det imidlertid anses for nødvendigt at begrænse Hjælpens Varighed, bør Maksimumsperioden ikke være mindre end 26 Uger i et enkelt Tilfælde, og man bør sørge for at udstrække Hjælpens Varighed, hvor det drejer sig om særlige Sygdomme, f. Eks. Tuberkulose, som ofte medfører langvarige Sygdomsperioder, selv om Sygdommen kan helbredes, dog saaledes at det i den første Tid efter en Forsikringsordnings Gennemførelse kan være nødvendigt at fastsætte en kortere Periode end 26 Uger.

M o d e r s k a b.

10. *Moderskabshjælp bør ydes i Tilfælde af Indtægtstab, der skyldes Fraværelse fra Arbejdet i nærmere bestemte Perioder før og efter Nedkomsten.*

(1) Kvinder skal være berettiget til at ophøre med deres Arbejde, naar de fremviser en Lægeerklæring om, at Fødslen sandsynligvis vil finde Sted inden for et Tidsrum af 6 Uger, og det bør ikke tillades nogen Kvinde at arbejde i de første 6 Uger efter Fødslen.

(2) I disse Perioder bør der udbetales Svangerskabshjælp.

(3) Fraværelse fra Arbejdet i længere Perioder eller ved andre Lejligheder kan være ønskelig af lægelige Grunde af Hensyn til Modtagerens fysiske Tilstand og de Krav, hendes Arbejde stiller til hende. I saadanne Perioder bør der udbetales Sygehjælp.

(4) Ydelsen af Moderskabshjælp kan gøres betinget af, at Modtageren benytter sig af de Sundhedsforanstaltninger, der er truffet for hende og hendes Barn.

I n v a l i d i t e t.

11. *Invaliderente bør ydes i Tilfælde af manglende Evne til at paatage sig et virkelig indtægtsgivende Arbejde paa Grund af en kronisk Tilstand, der skyldes Sygdom eller Tilskadekomst, eller fordi paagældende har mistet et Lem eller sin Førlighed.*

(1) Det maa forventes af en erhvervshæmmet Person, at han søger Beskæftigelse ved et Arbejde, som med Rimelighed kan anvises ham under Hensyn til de Kræfter og den Arbejdsevne, han har i Behold, til hans tidligere Erfaring og til den Adgang til Oplæring, der staar aaben for ham.

(2) En Person, hvem der kan anvises en saadan Beskæftigelse, men som ikke kan tiltræde den straks, og en Person, der følger et Oplæringskursus, bør være berettiget til midlertidig Sygehjælp, Kursusunderstøttelse eller Arbejdsledselsunderstøttelse, hvis han iøvrigt opfylder Betingelserne for Modtagelsen af saadan Hjælp.

(3) En Person, hvem der ikke kan anvises en saadan Beskæftigelse, bør modtage Invaliderente.

(4) Personer, hvis vedvarende manglende Evne til at paatage sig regelmæssig, lønnet Beskæftigelse er blevet konstateret, bør være berettiget til at supplere deres Invaliderente med tilfældige Indtægter af mindre Omfang.

(5) I Tilfælde, hvor Invaliderentens Størrelse er sat i Forhold til Størrelsen af den forsikredes tidligere Indtægter, bør den erhvervshæmmede være berettiget til Hjælp, hvis han ikke ved en normal Arbejdsindsats er i Stand til at tjene $\frac{1}{3}$ af den for fuldt arbejdsdygtige Personer med samme Uddannelse normalt gældende Løn inden for hans tidligere Fag.

(6) Invaliderente bør ydes fra det Tidspunkt, da Sygehjælpen ophører, og saa længe Invaliditeten vedvarer, dog saaledes at Modtageren ved Opnaelse af den Alder, hvor han er berettiget til Aldersrente, kan overgaa fra Invaliderente til Aldersrente.

A l d e r s r e n t e.

12. *Aldersrente bør ydes ved Opnaelse af en bestemt Alder. Grænsen bør fastsættes til den Alder, hvor Folk i Almindelighed bliver ude af Stand til at yde fyldestgørende Arbejde, hvor Forekomsten af Sygdomstilfælde og Invaliditet bliver hyppig, og Arbejdsledsels, hvis den er indtruffet, sædvanligvis vil blive af varig Karakter.*